บทที่ 1
บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

พีระ จิรโสภณและมาลี บุญศิริพันธ์ (2538) กล่าวว่า สังคมยุคปัจจุบันจะเรียกว่าสังคมไฮเทค สังคมข่าวสาร หรือสังคมโลกาภิวัฒน์หรืออะไรก็ตาม แต่ปรากฏการณ์อย่างหนึ่งที่ทุกคนต้องเผชิญก็คือ การไหลบ่าของข่าวสารนานาชนิดจากทั่วสารทิศผ่านสื่อต่างๆ รวดเร็วท่วมท้นจนรับกันแทบไม่ไหว เกิดความสับสน แยกแยะไม่ออก ตัดสินใจไม่ถูกกับข่าวสารประจำวันที่เผยแพร่ทางสื่อมวลชน ไม่ว่าจากหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ คอมพิวเตอร์ และแม้แต่จากสัญญาณดาวเทียม หรือใยแก้วนำแสง

โลกปัจจุบันจึงเป็นโลกแห่งข่าวสารเสรีที่มิอาจมีใครปิดกลั้นได้อีกต่อไป ความมีเสรีภาพของข่าวสารทำให้สารสนเทศมีความหลากหลาย หลากหลายทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ข่าวสารถูกใช้เป็นสินค้า เป็นธุรกิจ และเป็นเครื่องมือทางการเมือง รวมทั้งทางสังคม ทั้งในแนวสร้างสรรค์และเพื่อทำลาย

หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนดั้งเดิม และเป็นสื่อที่ได้รับความเชื่อถือในเรื่องข่าวสารมากที่สุดกำลังถูกท้าทายจากสื่อใหม่ๆ รวมทั้งกำลังถูกสงสัยจากสังคมยุคใหม่ในแง่บทบาททางด้านข่าวสารว่ามีการนำเสนอข่าวที่มีคุณภาพ ถูกต้อง สมบูรณ์ครบถ้วนและลุ่มลึกพอเพียงที่จะสร้างความกระจ่างชัดให้กับผู้อ่านเพียงใด หรือเพียงมากด้วยปริมาณที่ฉาบฉวย ผิวเผิน ไม่ได้แก่นสารลึกซึ้งกว้างขวางเพียงพอต่อการวินิจฉัยและทำความเข้าใจของผู้อ่าน

คณะกรรมการอนาคตหนังสือพิมพ์ของสมาคมบรรณาธิการหนังสือพิมพ์แห่งสหรัฐได้แนะแนวทางบางประการ เพื่อการปรับปรุงหนังสือพิมพ์ให้สามารถแข่งขันกับสื่อข่าวสารอื่นๆ (เช่น โทรทัศน์) ดังนี้

1. เพิ่มข่าวประเภทลึกขุดคุ้ย
2. เพิ่มบทวิเคราะห์ บทวิจารณ์ และการตีความให้มากขึ้น

นอกจากนี้ หนังสือพิมพ์ออเรนจ์เคาน์ตี้ริยิสเตอร์ (Orange County Register) ยังได้แนะนำว่า "เราควรขยายนิยามคำว่า "ข่าว" ให้กว้างขึ้น และพยายามเจาะลึก ที่ข่าวให้มากขึ้นด้วย" (เสรีภาพ, 2537)

Hansen (1990) ทำการวิจัยข่าวที่ได้รับการเสนอชื่อและข่าวที่ชนะรางวัลพูลิเซอร์ ระหว่างปี 1985-1989 พบว่า ข่าวเหล่านี้เป็นข่าวประเภทที่เรียกว่า ข่าวเจาะพิเศษ (Enterprise Stories) เช่น ข่าวที่ใช้เทคนิคการวิจัย ข่าวสืบสวน ข่าวเชิงวิเคราะห์อรรถาธิบาย เป็นต้น

การรายงานข่าวแบบ Enterprise Reporting นี้ตรงกันข้ามกับการรายงานข่าวแบบ Routine หรือ Deadline Reporting ซึ่งเป็นการรายงานข่าวปกติประจำวันตามกำหนดเวลาปิดข่าว Hensen ได้นำแนวคิด "ความมั่งคั่งของข่าวสาร" (Information Richness) มาวิเคราะห์กับข่าวรางวัลพูลิเซอร์ดังกล่าว โดยพิจารณา Information Richness ใน 2 มิติคือ ความหลากหลาย (Diversity) กับคุณภาพ (Quality) ของแหล่งข่าวและช่องทางของข่าวสาร

Routine Reporting มักใช้แหล่งข่าวจำกัด เช่น จากนักการเมือง เจ้าหน้าที่รัฐบาล โฆษก หรือประชาสัมพันธ์องค์กร ซึ่งแหล่งข่าวเหล่านี้มักซ้ำซากจำเจ และสามารถควบคุมข่าวสารได้ อาจจะเก็บกัก เลือกสรร หรือแม้แต่บิดเบือนข่าวสาร ช่องทางของข่าวสารก็มักผ่านการแถลงข่าว การแจกข่าว การให้สัมภาษณ์ ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ลักษณะการรายงานข่าวแบบนี้เรามักเห็นซ้ำซากจำเจทุกวัน จนผู้อ่าน ผู้ฟัง ผู้ชม สื่อมวลชนทั้งหลายเกิดความเบื่อหน่าย สับสน งุนงง จับต้นชนปลายไม่ถูก

การรายงานแบบนี้จึงถือว่าขาดคุณภาพ ซึ่งไม่เหมาะสมกับสังคมยุคข่าวสารและสังคมพหุนิยม (Pluralistic Society) ในปัจจุบัน ที่สื่อมวลชนจำเป็นต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลข้อเท็จจริงที่ลึกซึ้งกว้างขวาง สังเคราะห์ อธิบายข้อมูลเหล่านี้ให้กระจ่างชัด

สำหรับ Enterprise Reporting เป็นการรายงานข่าวที่มีความหลากหลาย และมีคุณภาพในเชิงข่าวสารมากกว่าใช้แหล่งข่าว และช่องทางข่าวสารที่ผู้สื่อข่าวสามารถควบคุมข่าวสารได้เอง และเป็นอิสระจากการถูกใช้เป็นเครื่องมือทางข่าวสารของแหล่งข่าว แหล่งข่าวอาจจะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลชั้นผู้น้อยที่มีความจริงใจและซื่อสัตย์ในการให้ข้อมูล ข้อเท็จจริงมากกว่า และไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการนำเสนอข้อเท็จจริงโดยตรงเหมือนข้าราชการผู้ใหญ่ นักการเมือง หรืออาจจะเป็นประชาชนคนเดินถนนธรรมดาที่สะท้อนความเป็นจริงโดยไม่แสแสร้ง เพราะไม่มีผล

ประโยชน์โดยตรงและอาจเป็นคนที่บังเอิญเกี่ยวข้อง หรืออยู่ในเหตุการณ์ที่ใครๆ อาจมองข้ามความสำคัญไป

นอกจากนี้อาจจะเป็นแหล่งข่าวผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา นักวิจัย นักวิชาการ ตลอดจนถึงแหล่งข้อมูลเชิงเอกสารจากห้องสมุด จากบันทึก จากสถิติข้อมูล จากรายงานประจำปี จากวิทยานิพนธ์ จากงานวิจัย รวมทั้งจากการทำวิจัยเพื่อเก็บข้อมูลทั้งแนวกว้างและแนวลึกของผู้สื่อข่าวเอง สิ่งเหล่านี้คือแหล่งที่นำมาซึ่งความมั่งคั่งของข่าวสาร (Information Richness) ในการรายงานข่าวให้ผู้อ่าน ซึ่งอาจต้องใช้เวลา ใช้เงิน ใช้กำลังคน ใช้สติปัญญา และใช้ความกล้าหาญ มากกว่าการรายงานข่าวตามปกติประจำวัน

ข่าวสารในงานวารสารศาสตร์จึงหันมาใช้งานวิจัยเป็นข้อมูลประกอบมากขึ้น โดยเฉพาะวิธีการวิจัยเชิงวิทยาศาสตร์ ในปี 1935 นิตยสาร Fortune เริ่มตีพิมพ์ผลการสำรวจประชามติ (Poll) ที่สำรวจตามกระบวน วิธีการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของคนอเมริกา รวมทั้งพฤติกรรมการบริโภคอุปโภคสินค้าอื่นๆ

ในปี 1960 มีการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์คำนวณ ช่วยให้การวิจัยและประมวลผลทำได้สะดวกรวดเร็วมากขึ้น การวิจัยเชิงสำรวจประชามติก็มีให้เห็นบ่อยขึ้น หนังสือพิมพ์ซึ่งถูกโจมตีในเรื่องความเป็นกลางในการเสนอข่าวเริ่มเห็นความสำคัญของการนำวิธีการวิจัยมาช่วยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำเสนอต่อผู้อ่านอย่างถูกต้อง แม่นยำ และน่าเชื่อถือมากขึ้น

ปี 1967 Philip Meyer บุกเบิกการรายงานข่าวเชิงวิจัยให้กับหนังสือพิมพ์ในเครือ Knight Newspapers พร้อมกับเขียนหนังสือชื่อ The Application of Social Method to the Practice of Journalism (A Reporter's Introduction to Social Science Methods) ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี 1973 ชื่อ Precision Journalism ดังกล่าวเกิดขึ้นตามคำแนะนำของศาสตราจารย์ Everette Denis ผู้อำนวยการของศูนย์ศึกษาสื่อมวลชนการ์เน็ทของสหรัฐ

Precision Journalism ตามศัพท์บัญญัติราชบัณฑิตยสถาน คือการรายงานข่าวเชิงวิจัยประยุกต์ หรือการประยุกต์วิธีการวิจัยเชิงประจักษ์ในการรายงานข่าว ซึ่งได้กลายเป็นวิธีการรายงานแบบหนึ่ง ในขณะที่บางตำราอาจมีชื่อว่าการรายงานเน้นความแม่นตรง แต่ก็มีความหมายตรงกันคือ การนำวิธีวิจัยทางวิทยาศาสตร์มาใช้เพื่อช่วยรวบรวมข้อมูลข้อเท็จจริงให้มีความถูกต้อง แม่นตรง และน่าเชื่อถือในการรายงานข่าวทางสื่อมวลชน อาจมีชื่อเรียกแตกต่างกันออก

ไปเช่น New Journalism (การรายงานข่าวแนวใหม่) Computer assisted Journalism (การรายงานข่าวที่ใช้คอมพิวเตอร์ช่วย) Scientific Journalism (การรายงานข่าวเชิงวิทยาศาสตร์) Quantitative Journalism (การรายงานเชิงปริมาณ) เป็นต้น

นอกจากนี้ยังพบว่า มีการนำแนวปฏิบัติทางวารสารศาสตร์แนวใหม่นี้ไปใช้อย่างกว้างขวางในสื่อมวลชนต่างๆ จากการสำรวจในปี 1978-1986 พบว่า หนังสือพิมพ์ในสหรัฐร้อยละ 34.9 หรือประมาณ 1 ใน 3 ใช้วิธีการวิจัยในการรายงานข่าวสำรวจประชามติ (Demer, 1987) สื่อมวลชนชั้นนำของสหรัฐร่วมมือกันทำวิจัยสำรวจประชามติเป็นระยะๆ เพื่อทำนายผลการเลือกตั้ง เพื่อสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายต่างๆ ของรัฐบาล เพื่อสำรวจภาพลักษณ์ของผู้นำประเทศ และสำรวจสภาพปัญหาทางสังคม ทางเศรษฐกิจ ในประเด็นต่างๆ เป็นประจำสม่ำเสมอ

นักข่าวแนววิเคราะห์ตีความ มีความจำเป็นต้องสร้างฐานข้อมูล หรือแฟ้มข้อมูล ซึ่งปัจจุบันสามารถใช้คอมพิวเตอร์ช่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งการจัดเก็บและเรียกใช้ นักข่าวอาจสร้างฐานข้อมูลในเรื่องที่ตนสนใจและมีคุณค่าทางข่าว

Myer (1987, อ้างในพีระและมาลี, 2538) แนะว่า นักข่าวสามารถนำเอาข้อมูลตัวเลขที่ได้รับจากการค้นพบอย่างมีระเบียบ (การวิจัย) มาเป็นประจักหลักฐานอ้างอิง สนับสนุนการอธิบายตีความในเรื่องราวประเด็นต่างๆ แทนความเชื่อส่วนตัวของนักข่าวเอง ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้การตีความมีความเป็นวัตถุวิสัย (Objective Interpretion) มากกว่าที่จะเป็นการตีความตามอัตวิสัย (Subjective Interpretion)

นักข่าวที่มุ่งรายงานข่าวเชิงวิเคราะห์ตีความ จึงควรจะทำงานหนักกว่านักข่าวทั่วไป ใช้เวลามากกว่าคนอื่น ขยันทำการบ้านเป็นประจำ ผลงานออกมามีน้ำหนักและน่าเชื่อถือ ให้ข้อมูลแม่นยำมีสาระ มีความหมาย ให้ความเข้าใจแก่ผู้อ่านเป็นอย่างดี (Interpretation Reporting) จึงเป็นเทคนิคใหม่ที่จะช่วยเสริมการรายงานข่าวประจำวันแบบ Routine Reporting ให้มีคุณค่าและมีความหมายแก่ผู้อ่านมากขึ้น

ในการรายงานข่าวแบบ Interpretion Reporting ที่ต้องอ้างอิงผลการวิจัย หรือสถิติข้อมูลตัวเลขนั้น บางครั้งนักข่าวอาจประสบปัญหาในการตีความหมาย บางครั้งนักข่าวไม่สามารถตีความหมาย หรือหยิบประเด็นสำคัญออกมาจากตารางตัวเลขสถิติที่มีอยู่ ทำให้มองข้ามประเด็นข่าวไปอย่างน่าเสียดาย นักข่าวจะต้องรู้จักเชื่อมโยง เปรียบเทียบและวิเคราะห์ความหมายจากตัว

เลขต่างๆ เพื่อมองหาประเด็นข่าวให้ได้ แล้วนำมารายงานผู้อ่านได้อย่างชัดแจ้ง น่าสนใจ เช่น สังเกตเห็นตัวเลขการหย่าร้าง การฆ่าตัวตายที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี นักข่าวต้องสงสัยและสืบเสาะข้อมูลมาอธิบายให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจอย่างแท้จริง

อย่างไรก็ดี บางครั้งนักข่าวก็มักถูกแหล่งข่าว ใช้ตัวเลขมาเป็นกลลวงในการให้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ของตนเองอยู่บ่อยๆ มีผู้กล่าวว่าการโกหกที่น่าเชื่อถือที่สุด ก็คือการโกหกด้วยตัวเลข และตัวเลขที่โกหกได้สนิทใจที่สุด ก็คือตัวเลขที่อ้างว่ามาจากการวิจัยของนักวิชาการ

นักการเมืองหลายคนนิยมอ้างตัวเลขตัวเลขเพื่อโน้มน้าวชักจูงให้คนเชื่อถือ บางคนมีสถิติ มีตาราง มีแผนภูมิ มีกราฟ ที่ดูน่าเชื่อถือมาแสดงประกอบการอภิปราย ประชาชนมักทึ่งในความขยันทำการบ้าน ทึ่งในภูมิความรู้ ทึ่งในมาดความเป็นนักวิจัย นักวิชาการ และความทึ่งเหล่านี้ ทำให้เชื่ออะไรได้ง่ายขึ้น

ในขณะที่ ข่าวที่ต้องอ้างอิงถึงตัวเลขในการรายงานข่าวเป็นหลัก จำเป็นต้องใช้เครื่องมือช่วยประกอบรายงานข่าว ซึ่งก็คือ กราฟและตารางประเภทต่างๆ ตามความเชื่อพื้นฐานว่ากราฟประเภทนี้จะเหมาะสมกับคุณสมบัติเชิงสถิติที่แตกต่างกันออกไป

สาเหตุประการหนึ่งที่วงการหนังสือพิมพ์นำเอากราฟและตารางมาใช้ในการรายงานข่าว เพราะเชื่อว่าจะช่วยดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้เข้ามาอ่านตัวเนื้อข่าวเช่นเดียวกับภาพถ่าย และยังใช้เป็นเครื่องมือช่วยสร้างความสมดุลย์ในหน้าหนังสือพิมพ์ ช่วยรายงานข่าวเชิงตัวเลขในพื้นที่มีอยู่อย่างจำกัด ไม่ทำให้ผู้อ่านเบื่อหากต้องอาจแต่ตัวอักษร หรือตัวเลขไปทั้งหน้า และทำให้อ่านได้ง่ายด้วย

ตรงกับงานวิจัยของมณฑิรา อินคชสาร (2540) ศึกษาพบว่า ปัจจัยหรือรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์ที่สามารถดึงดูดความสนใจของกลุ่มผู้อ่านได้แก่ การทีมีข่าวตรงกับความสนใจ 41.37% และการมีรูปภาพและกราฟิกประกอบ 22.02% ซึ่งในส่วนของรูปภาพและกราฟิกไม่มีผู้อ่านข่าวคนใดเลยที่ปฏิเสธความสำคัญของรูปภาพและกราฟิก ทั้งนี้กลุ่มผู้อ่านถึง 82.14% ที่เห็นว่ารูปภาพและกราฟิกมีความสำคัญมาก

อย่างไรก็ดี จากการสังเกตพฤติกรรมการนำเอากราฟและตารางมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยประกอบรายงานข่าเชิงสถิติพบว่า หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับจะมีเกณฑ์ในการใช้รูปแบบกราฟและตารางที่แตกต่างกันออกไป ไม่มีกฎเกณฑ์ หรือข้อกำหนดที่ตายตัว ยกตัวอย่างเช่น เนื้อหาข่าวประเภทเดียวกันหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งแทนข้อความเชิงสถิติด้วยกราฟแท่ง ในขณะที่อีกฉบับหนึ่งกลับอยู่ในรูปแบบของตาราง กราฟเส้น หรือกราฟวงกลม เป็นต้น

ทั้งนี้เนื่องจากยังไม่มีหลักเกณฑ์ในการเลือกใช้กราฟและตารางให้เหมาะสมกับประเภทของเนื้อหา วัตถุประสงค์เชิงสถิติ ระดับความสลับซับซ้อนของข้อมูล และพฤติกรรมการรับรู้ข้อมูลของกลุ่มผู้อ่าน

ดลฤดี พิศิษฐการ (2540) ได้วิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์ 8 ฉบับของไทยในปี 2538 พบว่า หนังสือพิมพ์รายวันมีรูปแบบและปริมาณการใช้ข้อมูลทางสถิติประกอบการเสนอเนื้อหาแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นการเปรียบเทียบระหว่างหนังสือพิมพ์คุณภาพกับหนังสือพิมพ์ปริมาณ หรือระหว่างหนังสือพิมพ์เนื้อหาทั่วไปกับหนังสือพิมพ์เนื้อหาเฉพาะด้าน ทั้งนี้รวมไปถึงเนื้อหาข่าวกับเนื้อหาอื่นซึ่งมีรูปแบบและปริมาณการใช้ข้อมูลทางสถิติที่แตกต่างกันด้วย

จะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์จะใช้กราฟและตารางเป็นเครื่องมือช่วยในการรายงานข่าวเชิงสถิติของวงการหนังสือพิมพ์ด้วยหลักการแตกต่างกัน บางครั้งค่อนข้างฟุ่มเฟือย ผิดวิธี และบ่อยครั้งเกินความจำเป็น รวมถึงการใช้รูปแบบที่ไม่เหมาะสมกับคุณสมบัติที่ต้องการจะสื่อความหมายจนทำให้ขาดประสิทธิภาพอย่างแท้จริง อันกลายมาเป็นอุปสรรคอันใหญ่หลวงในการตีความหมายจากกราฟและตาราง และส่งผลต่อการเข้าใจ และจดจำ เนื้อหาเชิงสถิติตามมา

จึงกล่าวได้ว่า การเลือกใช้กราฟและตารางเข้ามาช่วยประกอบในการรายงานข่าวเชิงสถิติหากไม่มีความเหมาะสมแล้วแทนที่จะเป็นเครื่องมือช่วยให้เข้าใจ และจดจำ จะกลายมาเป็นผลร้ายต่อตัวหนังสือพิมพ์เอง ไม่ว่าจะเจตนาหรือไม่ก็ตาม

คำถามที่ตามมาที่วงการหนังสือพิมพ์อยากให้นักสื่อสารมวลชนตอบก็คือ รูปแบบกราฟและตารางประเภทใดกันที่มีประสิทธิผลทางด้านการเข้าใจและจดจำข้อมูลเชิงสถิติได้ดีกว่ากัน ในขณะเดียวกันพฤติกรรมของกลุ่มผู้อ่านที่มีลักษณะแตกต่างกันจะมีผลต่อการใช้ประโยชน์จากกราฟและตารางที่นำมาประกอบข่าวเชิงสถิติหรือไม่ ซึ่งยังไม่มีหลักฐานทางวิชาการจากงานวิจัยชิ้นใดมาตอบคำถามดังกล่าว

แต่อย่างไรก็ตาม ยังไม่ค่อยมีงานวิจัยที่กล่าวถึงในประเด็นดังกล่าวข้างต้นโดยตรงที่จะศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลของกราฟและตารางแต่ละประเภท และดูว่ากราฟและตารางจะเหมาะสมกับเนื้อหาประเภทใด กราฟและตารางแต่ละประเภทจะช่วยรายงานข่าวเชิงสถิติที่มีระดับยากและง่ายต่างกันหรือไม่ และพื้นฐานของผู้อ่านที่แตกต่างจะมีผลต่อการเข้าใจและจดจำหรือได้รับประโยชน์จากเนื้อหาข่าวเชิงสถิติที่มีกราฟและตารางประกอบต่างกันหรือไม่ ดังนั้นงานวิจัยฉบับนี้จึงมุ่งตอบทุกคำถามข้างต้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นที่จะตอบปัญหาดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาข่าวเชิงสถิติที่มีกราฟและตารางประกอบจะส่งผลต่อการเข้าใจและจดจำเนื้อหาข่าวเชิงสถิติแตกต่างกันหรือไม่

2.กราฟและตารางแต่ละประเภทจะส่งผลต่อการเข้าใจและจดจำเนื้อหาข่าวเชิงสถิติได้แตกต่างกันหรือไม่

3.กราฟและตารางแต่ละประเภทมีคุณสมบัติเฉพาะตัวในการรายงานข่าวเชิงสถิติแตกต่างกันหรือไม่

4.ผู้อ่านข่าวมีแนวโน้มที่จะเลือกจดจำข้อมูลในส่วนที่ถูกนำมาแสดงเป็นกราฟหรือตารางกับในส่วนรายละเอียดส่วนอื่นที่เป็นเฉพาะตัวเลข หรือตัวหนังสือที่ไม่ถูกนำมาสร้างเป็นกราฟหรือตารางแตกต่างกันหรือไม่

5.ผู้อ่านที่มีพื้นฐานทางทักษะแตกต่างกันจะอ่านข่าวเชิงสถิติที่มีกราฟและตารางประกอบแล้วสามารถเข้าใจและจดจำแตกต่างกันหรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.ช่วยเพิ่มพูนองค์ความรู้และใช้เป็นเกณฑ์ หรือแนวทางสำหรับผู้ที่รับผิดชอบในการผลิตกราฟและตารางที่ใช้ประกอบเนื้อหาข่าวของวงการหนังสือพิมพ์

2.ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้สามารถใช้เป็นพื้นฐานสำหรับค้นคว้าเกี่ยวกับการใช้กราฟฟิกทางด้านวารสารศาสตร์ต่อไปในอนาคต

3.เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสร้างกราฟและตารางให้เหมาะสมแต่ละคุณสมบัติ โดยคำนึงถึงผู้อ่านเป้าหมายเป็นหลัก

4.เพื่อค้นหาพฤติกรรมในการอ่านข่าวเชิงสถิติว่าจะมีคล้ายคลึง หรือแตกต่างจากรูปแบบการอ่านข่าวทั่วไปอย่างไรบ้าง